Ч. 79. Субота 20 (7) цьвітня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Цісар в Празі. — Австро-угорска угода, — З'їзд королів. — З російскої думи.

Цісар уділяв вчера публичних авдиенций, на котрих приймив між иншими: кардинала Скрбеньского, архіепископа в Празі, краевого маршалка кн. Лобковіца, ґр. Франца Туна, ґр. Сильва-Таруку і депутацию міста Праги з бурмістром дром Ґроссом на чолі. На промову бурмістра, котрий вручив мемориял з бажанем міста Праги, відповів Цісар: Прошу приймити сердечну подяку за щирі желаня і рівночасно впевнене, що буду все стерегти інтересів мого престольного міста Праги. Длятого зарядджу розслїджене ваших бажань, котрі з певностию після можности і о скілько будуть доповневі конечні услівя, будуть виповнені. Прошу панів бути пересьвідченими, що моїм бажанем єсть перебувати так часто, о скілько то лиш буде можливе, в Празі, де зазнав я тілько доказів любови і вірности. — О год. 5 по полудни союз ческих співацких товариств співав перед замком при участи звиж 1000 ческих співаків. Цісар вийшов на балькон в товаристві архікнязів Франц Фердинанда і Кароля Франца Йосифа та прислухував ся співам, за котрі велів відтак висказати признане співакам. За дня зложив Цісар візити: намістниковій ґр. Куденгове, маршалкови краю кн. Лобковіцови, ґрафині Ностіцовій, тайному радникови ґр. Ервінови Ностіцови і княгині Матильдї Віндішґрец. О год. 6-ій відбув ся двірский обід, в котрім крім Цісаря взяли участь архикнязї Франц Фердинанд і Кароль Франц Йосиф, міністри: бар. Бек, Форжт, Пацак і Прадє, бурмістр Праги др. Ґрос, ректори обох університетів ческого і німецкого, др. Крамарж, бувший бурмістр Праги др. Срб і ин.

В Будапешті відбула ся вчера о год. 4 по полудни рада міністерияльна, в котрій взяли участь всї члени кабінету з виїмком недужого Кошута. Рада міністерияльна займала ся австро-угорскою угодою. Президент кабінету др. Векерле здав справу з дотеперішних чотиротиждневих переговорів угодових у Відни. — Вчера явив ся в угорскім соймі референт автономічної тарифи митової пос. Лене, котрий по довшій конференциї з др. Векерле заявив, що угорска автономічна тарифа митова буде розглядана нині в господарскій комісиї. Перед приступленем до нарад над тою тарифою правительство зложить відповідну заяву. На случай коли би міністер Кошут не міг прибути з причини недуги, зложить дотичну заяву др. Векерле. — По мисли умови, заключеної в часї послїдних угодових переговорів між австрийским і угорским міністром, відбули ся в послїдних днях наради австрийских і угорских зарядів зелїзничих в справі тариф, які стоять в звязи з угодою. Нарада будуть вести ся дальше. — Як в послїдній хвили доносять з Будапешту, міністер торговлї знов занедужав. Стан здоровля міністра вечером погіршив ся і виступила сильна горячка.

Королївский яхт анґлїйский Victoria and Albert в товаристві двох военних кораблїв прибув до Ґаети вчера о годині 10 рано, повитаний сальвами армат. Орхестра відограла анґлїйский гимн, король Віктор Емануель підплив на своїм корабли під анґлїйский яхт і удав ся відтак на его поклад в товаристві міністра справ заграничних Тіттоніого. Оба монархи повитали ся сердечно, почім конферували з собою звиж 20 мінут. Міністер Тіттоні відбув конференцию в супроводячим анґлїйского короля секретарем державним Гордінґом. Зараз по конференциї анґлїйский король Едвард зложив візити італїяньскій королевій а король італїяньский анґлїйскій королевій. О годині 11 анґлїйский король удав ся на поклад італїяньского корабля „Трінакрія" і короткий час конферував з королем Вікторем Емануелем. О год. 12 на „Трінакриї" відбуло ся снїдане в честь анґлїйскої королївскої пари. По

---

4)

БІЛЬ і БЕН.

Гумореска — Емер. Ґатті.

(Дальше).

Прийшли нові гості і принесли недобрі вісти. Ферреґет зі своїми кораблями розірвав запору ріки і розбив фльотиллю союзних, котра виступила против него саме повисше розтягненого ланца. Дванайцять кораблїв полудневих держав спочило на днї ріки Міссіссіпі.

Біль висказав Бенови гадку, що сю побіду північних держав треба достойно відсьвяткувати і казав дати ще одну велику баньку віски.

Тай оба пили і пили.

А Біль, хоч вже ледви обертав язиком, сказав, знову показуючи на обі сестри, що живо увихали ся: Чуєш, Бене — обі такі любі, що нехай їх лихо возьме!

А Бенови стали вже очи як баньки і він лиш кивнув на то головою.

Тепер закликав Біль господаря, пана О'Керзея, до стола, налив ему повнїську склянку і сказав, показуючи на Неллю і Поллю: Пане,— дві хороші дївчини тоті ваші дочки, годились би як раз для мене і мого приятеля. Як гадаєте, чи могли би ви бажати собі двох лїпших зятів?

— Хахаха!— засьміяв ся на то Ірієць — то називає ся у мене просто з моста! Ну, та з вас обох нїчого молодцї, але вояки мають иноді повні чарки, але нїколи повні кишенї. Нї, нї мої любі. Неллин чоловік дістане колись отсю гостинницю, а Поллин мою другу при улици Каналовій. Але той, що хоче мати котрусь з моїх дївчат, мусить вичислити оттут на стіл два тисячі долярів яко запоруку своєї солїдности і ощадности. Ну, тоді й старий О'Керзе не виставить ся на сьміх — тоді! Отже як, чи можете кождий виказати ся, що маєте по два тисячі долярів — га? Тоді будемо дальше говорити.

Біль і Бен признали ся несьміло, що цїле їх спільне майно виносить в сю пору трийцять і сім долярів.

— Ну — сказав Біль — може колись пізнїйше —

— Буде мене дуже тїшити — відповів на то О'Керзе, усьміхаючись і встав. — Питане лиш, чи мої дївчата схотять так довго чекати, хахаха!

Банька була порожна а гарбуз треба було підолляти. Біль казав длятого дати ще одну фляшку сивухи.

І оба пили доти, аж фляшка була порожна.

Біль держав ся ще добре, але з Беном вже зле було.

— Бене — сказав Біль — вийди трохи на сьвіжий воздух, піди улицею аж до ріки і назад. Такий прохід завсїгди тобі в подібних случаях добре робив — а я тимчасом прилагоджу тут міцного ґроґу — до виполоканя жолудка.

Бен встав і заточуючись вийшов на двір.

Вже зробив ся був білий день, в місті счинив ся дуже оживлений, надзвичайний рух. Бубни бубнили, з ріжних сторін роздавали ся сиґнали труб, улицею переходили віддїли войска і пікети кавалериї, офіцири на конях і войскові посланцї гнали по бруку.

Бенови крутило ся в голові і він ішов в три пути улицею в долину аж до пристанї, завернув звідтам і заточуючись ішов назад тою самою дорогою.

В своїм похмілю однак не добачив входу до гостинниції О'Керзея, лиш поплїв ся дальше, зайшлими очима як склянними баньками розглядав ся по домах і наконець підійшов до якихсь дверий, котрі уважав очевидно за вхід до гостинниції.

Отворив і увійшов до сїний того дому. Там на першім поверсї в одній комнатї від улицї мешкав кватирмайстер союзної залоги Нового Орлеану, майор Боскінс.

В комнатї був страшенний нелад. Майор стояв з припнятою вже шаблею коло свого бюрка і вибирав чим скорше папери і гроші з шуфляд. Коло него стояв ад'ютант ґенерала Льовельса, поручник Піксгет.

— Спішіть ся, майоре! — сказав якраз поручник. — Около полудня готова вже станути в пристанї фльота Портера а войско ґенерала Бутлера [1]) висїдає вже на беріг на півночи від форту сьв. Филипа. Льовель не може ставити опір в двоє так сильному противникови і длятого нині рано уступає ся зі своїм вой-

[1]) Командант сухопутного войска Портера, призначеного до висаджения на беріг, один із найбільше звістних ґенералів в тій війнї.

сніданю обі королївскі пари попращали ся і о год. 2 пополудни анґлїйский яхт відплив. — Аґентия Стефанї'ого в Римі оголошує таке письмо: З'їзд анґлїйского короля з королем італїяньским, який відбув ся в приватній формі, єсть найлїпшим доказом признаня личних симпатий, які лучать обох монархів. З'їзду не викликали полїтичні цїли, мимо того зробить він як найлїпший вплив на так сердечні відносини між Анґлїєю а Італїєю. З'їзд обох монархів, котрих мирний настрій єсть загально звістний, представляє для цїлого сьвіта підпору і запоруку мира. — Tribuna пише, що з'їзд в Рапалльо, подорож італїяньского короля до Грециї і з'їзд в Ґаетї, то події, які дуже користно сьвідчать о заграничній полїтицї Італиї. — Анґлїйска королївска пара прибула вчера о годинї 5 по полудни до Неаполя. З причини, що приїзд був цїлком приватний, не було нїякого официяльного принятя.

Росийска Дума ухвалила з причини надходячих Великодних сьвят перервати засїданя від 30 цьвітня до 18 мая. Відтак вела дальше дискусию над справою аґрарною. З між бесїдників двох селян з правицї виступало дуже остро против жидів і Поляків. Промавляли за вивлащенем більшої посїлости. Комісия думи для справи голодового нещастя ухвалила безпроволочно представити думі до полагодженя предложенє о ужитю 27 мілїонів на поміч для навіщених голодом.

Новинки.

Львів, дня 19-го цьвітня 1907.

— Іменованя. П. Намістник іменував асистента ветеринарийного, Мечислава Войцїховского ветеринарем повітовим.

— Дрібні вісти. Соймовий закон в справі позволеня повітовій радї в Гусятинї затягнути позичку в висотї 30.000 корон одержав цїсарску санкцию. — З Яворівщини доносять, що озиме збіже під грубими снїгами зовсїм випріло. Вся надія хлїборобів лежить в ярих засївах, які доси ще не почали ся. Задля недостатку паші худоба незвичайно подешевіла. — В справі подешевіня мяса у Львові „у всїх трох Деметрів“, пише „Gaz. Lwow.“: „Шкода, що п. Деметер не донїс, чи цїна відносить ся до волового мяса першої якости і який процент т. зв. „докладів“, т. є. костий і жил додають в склепах всїх трох Деметрів. Аж в такім случаю буде можна сказати: „Тїш ся, народе, бо мясо подешевіло“. — П-нї Матильда Барбер згубила вчера в ул. Кароля Людвика золотий годинник вартости 170 корон. — Полярес в формі торбинки з сумою 3 К 53 сот. і двома з'ужитими білєтами зелїзничими знайдено на ул. Гетманьскій і зложено в полїциї. — Ґр. Іза Лубеньска, вдовиця, вступила до монастиря Уршулянок в Коломиї, де вже перед тим вступили єї дві доньки. — При дирекциї полїциї у Львові суть до обсади дві посади цивільно-полїцийних стражників II. кл. з платнею 900 К, 40% додатку активального і релютум за одїж 80 К річно. Подання треба вносити до 20 мая с. р. — Міст на Днїстрі в Галичи вже направлено, але поки що не вільно по нїм їздити, можна лиш пішки переходити. — Лїтом розпічнє ся реґуляция Прута від границь повітів надвірняньского і снятиньского.

— Поученє о скаженości. З причини, що як в самім містї Львові так і в сусїдних громадах проявляє ся часто скаженість у псів, а скоре розпізнанє тої хороби може причинити ся до єї здушеня і до недопущеня тої страшної хороби у людий, видав маґістрат поученє о скажености, подаючи передовсїм найважнїйші єї прояви. І так пси навіщені скаженостию тратять апетит, стають ся понурі, воркітливі, суть апатичні і непослушні, ховають ся по кутах, відтак перестають таки зовсїм приймати поживу, а за то гризуть охотно і поликають неїдомі предмети як солому, дерево, шкіру, каміне і т. п., причім проявляє ся у них також велика охота кусати. Кидають ся не лиш на чужих але й на найлїпше їм знані особи. Коли властитель пса добачить такі прояви, повинен сейчас засягнути поради ветеринаря.

Перша поміч, якої потребує чоловік укушений скаженим псом, основує ся на випаленю рани розпаленим зелїзом або випензльованю нерозпущеним квасом сїльним або азотним. Висисуванє рани устами єсть дуже небезпечне для тої особи, котра покусаного в той спосіб ратує, бо може сама дуже легко заразити ся скаженинoю через малесенькі, часто навіть невидимі ранки на губах, на язицї або в ротї.

— Шевченківский концерт в Тернополи. Товариство „Тернопільский Боян“ разом з всїми иншими рускими товариствами в Тернополи устроює в четвер дня 25. цьвітня с. р. в сали „Міщаньского Брацтва“ в память XLVI. роковин смерти Т. Шевченка концерт, при ласкавій співучасти Вп. О. Вахнянинівної і Я. Вінцковского, з отсею проґрамою: 1) Вступне слово: Вп. Мандичевский. 2) Лисенко: Козак-шумка відограє орхестра войскова 55 п. п. 3) Купчиньский: Весїльні піснї, хор мішаний в супроводї фортепяна. 4) Січиньский: Finale, сольо баритонове в супроводї фортепяна відспіває п. Я. Вінцковский. 5) Декламация. 6) Недбаль: Fantasie aus „der faule Hans“ відограє орхестра войскова 55 п. п. 7) Ваґнер: Хор паломників з опери Таигайзер, хор мужеский в супроводї орхестри. 8) Лисенко: „На що менї чорні брови“, сольо сопранове в супроводї фортепяна відсьпіває п. О. Вахнянинівна. 9) Ваґнер: Марш триюмфальний з опери Тангайзер, хори мужескі і мішані в супроводї орхестри. — Акомпаніямент обняли Вп. Л. Крвавичівна і Л. Юськевичівна. — Початок точно о годинї 8. вечером. — Білєти можна дістати перед концертом в „Народній Торговлї“, а в день концерту від год. 6 вечером при касї.

— Пияцка фантазия. Дезертир 11 полку артилєриї М. Лїсневич упивши ся оногди в шинку Кайфера при ул. Зеленій ч. 42, почав розбивати склянки, а наконець розібравши ся до нага, почав показувати штуку перекиданя. Лиш з великим трудом удало ся відвести єго до дому єго родичів, звідки забрала єго полїция і віддала в руки властий войскових.

— Дорогоцїнности ґрафинї Нако. З Будапешту доносять: Ґубернатор Реки (Фіюме) гр. Александер Нако хотїв дня 16 с. м. виїхати звідси поспішним поїздом до своєї маєтности. Поїзд вже був рушив, коли ґр. Нако оглянув ся, що нема торби, в котрій знаходили ся дорогоцїнности єго жени вартости чверть мілїона. Ґр. Нако потягнув за сиґнал алярмовий і поїзд станув, а ґубернатор поїхав до готелю в містї, де мешкав і там знайшов забуту торбу з дорогоцїнностями своєї жени. Потім поїхав ґр. Нако в дальшу дорогу. Чи тим самим поїздом — можна сумнївати ся, бо ледви чи могло би так бути, щоби поїзд, а до того ще й поспішний чекав, аж ґр. Нако верне з міста. Та й за потягненє алярмової линви мусїв ґр. Нако мабуть заплатити кару, що найменше 20 К, бо за тоту линву вільно лиш тодї тягнути, коли поїздови і людем в нїм грозить якась небезпечність, але не коли хтось забудько. Але супротив можливости страти дорогоцїнностий вартости чверть мілїона, оплатить ся вже хоч би й в десятеро так велика кара.

— За довги цїсаря Наполеона III. З Ніцци доносять, що якийсь селянин з Тур заізвав бувшу цїсареву Евґенію на заплату довгу в сумі чотири і пів мілїона франків, котрий то довг Наполеон III. затягнув серед слїдуючих обставин:

Наполеон підчас кримскої війни в 1855 р. потребував гроший і позичив у якогось богатого корабельника іменем Мартина Тіврі суму

ском. Спішіть же ся, коли хочете ще разом з ним їхати.

— Добре, добре — застогнав малий а грубий кватирмайстер, звязуючи шнурками якусь велику коробку — я зараз готов.

— Ще одно — говорив ад'ютант дальше — ґенерал Льовель приказав вам, що ви би дали менї той пакунок, який він вам дав тамтого тиждня, щоби ви єго сховали.

— Прошу — прошу — сказав майор отворивши шафу і вийнявши з неї якийсь завинений в полотно і запечатаний пакунок. — Ось він. Але будьте так добрі і підпишіть менї квіт, що ви єго відобрали.

— Щож то може бути в тім пакунку? — спитав поручник Піксгет, підписуючи квіт кватирмайстрови.

— Прочитайте собі — відповів майор, подаючи єму якусь карточку.

Ад'ютант прочитав. — Ах, то — то! — сказав він і підписав.

— Але що ви тепер з тим зробите? — допитував ся майор цїкаво.

— Ґенерал Льовель — відповів поручник — посилає тепер капітана Мурфі лодкою до Люізияни до полковника Барлета з грішми і важними паперами. Він має забрати і сей пакунок. Він там безпечнїйший.

Відтак приступив він до вікна і подивив ся на двір.

— А то вже може чоловіка злість брати! — заприміть він, зморщивши чоло. — Я показав фельдвеблеви Бультови, щоби точно о шестій годинї прислав менї тут перед ваш дім одного вояка, котрий би заніс сей пакунок до пристанї а то вже чверть на сему а того ще нема. Тепер мушу сам побічи. Мурфі хотїв о шестій годинї від'їхати і буде вже нетерпеливий. Отже до звиданя, майоре, а спішіть ся. За годину ґенерал Льовель вже вимашерове.

Кватирмайстер кивнув лиш рукою на пращанє а поручник взяв пакунок під паху і пустив ся темними сходами на долину.

Якраз коли він станув в темних сїнех на долинї, отворили ся двері від дому і повільним кроком увійшов якийсь вояк а то був не хто инший лиш дурний Бен.

— Но — викричав ся на него поручник — алеж то довго треба було чекати, аж ти прийдеш. Як називаєш ся?

— Бен Джонзон — вилепетав запитаний.

— Добре — сказав офіцир — возьмиж сей пакунок та іди до пристанї. Там побачиш лодку з капітаном від артилєриї. То капітан Мурфі. Віддаш єму сей пакунок і перевезеш єго за ріку. Розумієш?

Бен кивнув на то головою.

— Чи фельдвебель Бульт казав менї що сказати?

— Нї.

— Идиж!

Ад'ютант пішов борзо улицею в гору а Бен з пакунком під пахою поплів ся поволи до пристанї. Похмілє відійшло єго було вже зовсїм, лиш по голові крутили ся єму прикази і слова союзного офіцира.

На єго щастє вийшов якраз Біль з гостинницї О'Керзея. Бен єму вже за довго десь волочив ся і він постановив подивити ся за товаришем. Той розповів єму дуже неясно свою пригоду, але Біль зрозумів з неї все-таки стілько, скілько єму треба було до єго пляну. Імена Мурфі і Бульт він собі добре затямив.

— Гм — замуркотів він собі під носом — лодка — капітан від артилєриї — ну, побачимо — ходи!

Він дав Бенови оба клуночки з дрилїховим одїнєм, котрі добродушний товариш перевісив через плече а на то поклав той пакунок, що ніс під пахою, а Біль ішов за ним.

Оба пішли до пристанї і стали шукати за лодкою, коли таки саме коло них відозвав ся якийсь голос: Ви за чим тут? Хто вас сюди післав?

Біль побачив малу лодку, в котрій позаду, там де керма, сидів якийсь офіцир, підчас коли на переді стояв підофіцир і кивав на них.

— Фельдвебель Бульт прислав нас сюди до капітана Мурфі — сказав Біль, приступивши близше.

— Добре — відозвав ся офіцир — але Бульт мав прислати лиш одного. Ну, тим лїпше, то не потребуєте, Перкінсе, їхати зі мною. Двох гребцїв чей вистане.

Підофіцир салютував з дуже вдоволеною міною а відтак кивнув на тамтих обох, щоби лїзли до лодки.

— То наші річи — замуркотів Біль, кидаючи клунки з річами під лавку до весловання — а отсе маємо тут віддати вам, капітане.

— Ага — сказав Мурфі — відбираючи запечатаний пакунок, точно так. Він засунув пакунок під своє сидженє, під котрим Біль добачив ще й якусь зелїзну касетку.

(Конець буде).

трох міліонів, котрі разом з відсотками чотири від ста мав заплатити в 1870 р. Рік перед тим помер віритель а его спадкоємцем був теперішний позовник Петро Тіері, котрий предложив цісареви Наполеонови скрипт довжний ще перед реченцем. Довг продовжено аж до 1885 р. Ґазети оголошують тепер той другий скрипт довжний, в котрім цісар признае, що винен Петрови Тіері 4 міліони 800.000 франків і каже, що він або его наслідники заплатять ту суму в 1885 р. Довг той однак не заплачено й до нині а віритель позивае тепер бувшу цісареву Евгенію яко спадкоємницю і наслідницю Наполеона III. Запитаний, чому він то аж тепер робить, чому не упоминав ся давнійше, заявив він, що підчас війни в 1870 і 1871 р. закопав він був як і всі селяни з Тур свое майно а відтак не міг відшукати того місця, де оно було закопане; аж тепер случайно удало ся ему відшукати закопане майно а між тим і дотичний скрипт довжний. Правний заступник цісаревої не хоче сего довгу признати а Тіері хоче тепер дальше процесувати ся.

— **Вкрадене дитини циганом.** Що цигани волоцюги крадуть иноді діти, щоби їх опісля вивчувати на злодіїв або уживати до якогось иншого промислу противного законним постановам, се звістно загально; але слідуючий случай, який став ся оногди вечером при ул. Цибульній у Львові, єсть все-таки досить загадочний. Вечером того дня бавили ся на улици діти замешкалих при тій улици родин, а між ними три сини бляхаря Маркуса Басса. Улицею ходив якийсь чоловік в червоній сорочці і з довгою чорною бородою. Діти зразу не звазали на него. Аж коли він підійшов до них, они перепудили ся і поставали. Нараз той чоловік вхопив 5-літного Мошка Басса, взяв его на плечі і почав з ним втікати. Другі діти наробили крику а братя Мошка здобули ся на таку відвагу, що пустили ся за циганом і бючи его серед плачу і крику кулаками, стягнули брата а циган втік. Діти розповіли то дома а старий Басс дав відтак знати на поліцию о тій події. Підозріне впало на циганів, що грають в „Орфеум" а діти пізнали цигана в особі музиканта Федора Ґрішина, котрого й арештовано, хоч він випирає ся того, мов би крав діти. Слідство викаже, скілько правди на цілій тій історії, бо звістно, що у Жидів а тим більше у дітий буває дуже буйна фантазия; але коли би показала ся правда, то можна би сказати, що братям удало ся вивести свого Мойсея з єгипетскої неволі, бо звістно, що циганів уважає дехто за потомків давних Єгиптиян.

— **Вульканічні вибухи.** З Вальпараізо наспіла вість, що в провінциї Вальдівік настав наглий вибух вулькану, сполучений з сильним підземним гоком. Внаслідок вибуху вулькану ліси положені сподом гори стоять в полуміні. Перепуджені жителі втікають. — Нині знову наспіла вість з Сідне в Австралиї, що на північнім острові Нової Зеляндиї зачав вулькан Руапегу дуже сильно вибухати. Здає ся, що тоті вибухи вульканів були причиною тих потрясень землі, які сиґналізували в послідних часах европейскі сейсмоґрафи.

— **Загадочне убийство.** З Бродів доносять: В ріці Стирі, брідского повіта, знайдено тіло селянина, Йосифа Домбровского. Зразу здавало ся, що він утопив ся; однак комісия судово-лікарска сконстатувала, що Домбровский не утопив ся, лиш помер від рани. Дальше слідство викрило, що побережник ґр. Політила застрілив его, буцім то при крадежи дерева в лісі, а хотячи затерти сліди убийства, вкинув тіло до ріки. Побережника арештовано.

— **Наслідки гри в Монте Карльо.** Віденьского математика дра Арманда Черіоля знайшли оногди перед полуднем в его помешканю в кухни неживого, сидячого перед ґазовою печию. Др. Черіоля отворив курок від проводу ґазового і в той спосіб доконав самоубийства за помочию затроєня ґазом. В передній комнаті знайдено карточку, на котрій було написано: „Дозорче, біжи борзо на поліцию, я лежу неживий в кухни". Дозорець знайшов его неживого і завізвав стацию ратункову, але тота вже не могла его відратувати. Показало ся, що др. Черіоля був недавно тому в Монте Карльо і програв там 15.000 франків. Тоту страту взяв він собі так до серця, що постановив відобрати собі житє.

Телеґрами.

Прага 19 цьвітня. Вчера вечером відбула ся ілюмінация міста.

Білград 19 цьвітня. Тутешний австро-угорский посол повідомив сербске правительство, що переговори в справі торговельної угоди межи Сербією а Австро-Угорщиною розпічнуть ся з кінцем мая с. р.

Рим 19 цьвітня. Tribuna пише, що з'їзд в Рапалльо, подорож короля до Греции і з'їзд в Ґаеті суть подіями, котрі сьвідчать користно о заграничній політиці Італії.

Льондон 19 цьвітня. Король Едвард і японьский князь Фушіні зложать собі взаїмно візити в день приїзду князя до Льондону дня 6 мая. Побут князя потреває довше. Князь буде оглядати фабрики кораблів, в котрих Япанія має замовити для себе воєнні кораблі.

Петербург 18 цьвітня. „Реч" доносить, що в Петербурзі союз „істінно русских людей" орґанізує відділ „білої ґвардиї".

Петербург 19 цьвітня. Міністер війни увільнив без права вступу до инших заведень 39 студентів войсково-лікарскої академії за усунене з авдиториї насильно студентів належачих до союза народу российского і за то, що не хотіли відповідати ґенералови, котрому повірено слідство.

Петербург 19 цьвітня. На вість о стичці межи боєвою орґанізациєю союза правдивих Росиян а робітниками портовими в Одесі, президент міністрів Столипін зарядив, щоби виноватих потягнено до одвічальности судової і щоби видано енерґічні зарядженя в цїли недопущеня дальших розрухів. В розпорядженю своїм до ґен.-ґубернатора пригадує президент міністрів, що не повинно ся терпіти ніякої збройної орґанізациї.

Льондон 19 цьвітня. До „Daily Telegr." доносять з Каіра: Внаслідок страйку дорожкарів прийшло вчера межи страйкуючими а охотними до праці до бурливих сцен. Страйкуючі попретинали упряж, ушкодили вози, побили візників. До подібних подій прийшло вечером, коли 1000 Арабів ходило улицями і задержували омнібуси. Поліцийні патрулі удержують порядок. Арештовано богато осіб.

Ніцца 19 цьвітня. Бельґієць іменем Ван Льо, котрого уважають за анархіста, стрілив шість разів з револьвера до касиера банкіра Местр, котрий єсть заразом консулем бельґійским, а то з причини, що касиер відмовив ему запомоги. Касиер не ранений, напастника арештовано.

Варшава 19 цьвітня. Оногди мав бути виконаний вирок смерти на 17-літнім Петрі Яґодзіньскім, засудженім за збройний опір против власти. Перед самим виконанем вироку надіслано з Петербурга приказ здержати екзекуцию.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·5[illegible]	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелізниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньсоґов, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).